

dat de voorzitter hem op zijn plicht als burger had gewezen om alles te zeggen, verklaarde hij zich bereid dit aan het raadslid Hofman in het particulier mede te deelen, als zijn plicht hem dat veroorloofde.

De burger-officier, die, na zijn verhoor, op inlichtingen uitgezonden was, kwam thans weer binnen en bevestigde het zenden van expressen naar de bovengenoemde steden en deelde bovendien nog mede, dat er ook een bode naar Delfshaven gezonden was. Raad Hofman kwam na zijn gesprek met Van der Palm weer boven en gaf te kennen, dat hij geloofde, dat de burger-officier de waarheid had gesproken. De Fransche commandant en kolonel De Monchy werden nu op de hoogte van den toestand gesteld; voorts werden brieven gericht aan de steden Den Haag, Delft, Schiedam, Gouda en Dordrecht. Deze werden tegelijk met een brief aan de provisioneele representanten van Holland, waarbij een relaas van het gebeurde gegeven en om toezending van twee eskadrons Hollandsche cavalerie gevraagd werd, om vier uur per expresse verzonden. Kolonel De Monchy werd verzocht het piket der schutterij af te danken en door een andere afdeling te vervangen. Ook het comité van waakzaamheid werd met het gebeurde in kennis gesteld.

Eenige leden der vergadering waren er achter gekomen, dat door het gevangennemen van eenige personen, die daadwerkelijk deelgenomen hadden aan de gewelddadigheden op 15 November gepleegd, bij de kanonniers tot wier corps eenige dier gevangenen behoorden en ook bij de volksvrienden een hevige drang was ontstaan om de loslating dier gevangenen te verkrijgen. Daartoe hadden zich op 16 November een 2 à 300 personen vereenigd, ten einde op den 17en te half twaalf uur des morgens eene vergadering bijeen te roepen, die de loslating der gevangenen zou eischen en desnoods met geweld bewerken. In die vergadering was door $\pm$ 600 leden een resolutie genomen om de loslating met geweld te bewerkstelligen en daarvoor hulp uit de andere steden te vragen. Om 6 uur zou men weer bijeenkomen.

De raad toonde zich thans opeens zeer moedig en genegen om zich voor goed van zijn kwelgeesten te ontdoen. Hij nam het besluit, daar de volksvrienden blijkbaar op geweld uit